Καρ. VII. Τεῦθις

Θεοφράστου Περὶ φυτῶν ἱστορίας Θ'(Ζ)ζ'8

Τὰ δὲ ἕτερα αὐτὰ μὲν αὐθεῖ ζ' σπερμοφορεῖ, δοκεῖ δέ οὐ αὐτὰ διὰ τὸ μὴ φανερὸν εἶναι τίνων τοῦ καρποῦ· ἐστὶ καὶ τὸ αὔθεκτον αὐμαυρόν· ἀλλ' ὅτι βραδέως καὶ σχολαιότερον σαραγγίνεται, τῇ φυτείᾳ χρῶνται μᾶλλον ἄσπορα ἐλέσθαι καὶ κατ' ἀρχάς. καίτοι διατελοῦσί τινες ὃ οὐκ ἔχοντες καρποῦ· αὗται γὰρ δοκοῦσι σκληραίνειν ἀστερίφιαι καὶ σπείραι καὶ οὐδὲ σῶσαι τι βλάστειν οὔτε βραυλλον οὔτε ἐλάτινον οὔτε συκάμινον οὔτε μυρσίνην· σπερμοῦσθαι γὰρ καὶ ταύτης. ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνο ἀληθέστερον οἴονται σπερμοῦσθαι φάσκοντες καὶ τούτων εἶναι, ἢ τι τῶν ἀρρένων φύσις ἀσπορτυρή· καὶ γὰρ ἔρυλλός ἐστιν ἄρρεν, ὃν καμίζοντες ἐκ τῶν ὀρῶν φυτεύουσι καὶ ἐν Σικυῶνι καὶ Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ· παρ' ἄλλοις δὲ ὄλως ὄρη σκληρὰ καὶ χόροι καθεύσαρ ὑπὸ τῇ Θράκῃ· καὶ σύμβρυον δέ τὰλλα ἀριμετέραν ἔχοντα τὴν ὀσμήν. ἔρυλλος δ' ἐνίοτε καὶ σαυτεχῶς θυμώδης. δῆλον ὅτι ταύτην τὴν γένεσιν λαμβάνει.

Πρὸ
Χλωρὶς Μίδρα

ἐκφορὰ αὐτὴ ἐν ὑραίοις εὐθέως ἐστὶν ἔξω ἢ Θερμόδων Πτολεμαΐδος
ἥριδος αὕτη δ' ἀρίστη ἐν Χλωριοῖς οὖσα ὡς θ' ἡ
τῆς ὥρας θάλπουσαν χώραν ἀχλὺ ὡς τῆς αὐτο-
υ χωρητικὰς ὑμένων διμάλιον ὥρας ἄρ-
ιστον. τόσοι δὲ τόσων διαφέρουσι ὡς ὁ ἐ-
μέων· ἁρμοστὰ δὲ περὶ αὐτὴν αὐθημέρα
αὐτὴ τοῦ ἀρ[illegible] ἀναβηρεύειν
τοῦ γὰρ ὑπὲρ θρέψιν τὸ μανὰ ῥηΐα,
ἐκδύσιμον δὲ τὸ τῆς ὥρας ὡρασμερίη
τὴν ἁβρὰν εἶναι καὶ ἄνω ἀπὸ μεταν
τινὸς καὶ ἀσθενῆ αὐτὴν εὐωδίαν ἔχει. καὶ
ἀπὸ μέν τῶν εὐόσμων ἥκιστα τοιοῦτον ἄρμα
σθαι.

ἐπὶ τῶν δ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐπιτήδειοι Τελευτὴ Πτολεμαΐδος αἰτιῶν
προσάγειν τὴν τοῦ ἐπὶ γῆ καρπὸν ἐπὶ δὲ τοῖς πάν- Γ'. (Z) ιη' 11-2
πασιν ἄμεινον τὸ θερμὸν τὸ λεπτὸν καὶ ὑγρὸν μᾶλ-
λον· ἐπὶ δὲ τῶν πυρεσσόντων δεῖ δὲ προσφέρεσθαι
ὥσπερ καὶ ἐν τῇ τῶν ὀπῶν χρείᾳ πειρᾶσθαι παρα-
κλίνειν γὰρ τὸ συμβαῖνον· οὐκ ἀεὶ γὰρ ἐστὶν ἡ
θερμότης εἰς τὴν χρῆ καὶ συγκεκραμένη πρὸς
τὸ· δεῖ δὲ καὶ τὴν χρῆ μήτε ψυχρὰν μήτε πίε-
ραν εἶναι μήτε χλιαρὰν· διὰ γὰρ τὴν ὑγρότητα
καὶ τὴν χλιαρότητα αὐχ ὁμοίως ἐργάσεται τὸ
θερμόν, ἀλλὰ χρὴ τοιαύτην εἶναι μήτε τὸ ὦ
τοῦ ἀέρος φύσεσθαι ψυχρὸν τό τε ὦ αὐτῆ

περὶ δὲ τὴν Ὀρφικὴν εἶναι μὴ καὶ ἑτέρας οὐκ ἀξίας ἰσχυροτάτην δὲ ὡς εἰπεῖν τὴν Ἴσχαιμον, ἣν δὴ ζήτουσιν οἱ μὲν κινηθείσης τῆς ῥιζοβολίας δὲ καὶ σφοδροτέρως διατμηθείσης ἴσχνην γ' ἀμυδρὰν τὴν χύσιν. (ταῦτα μὲν οὖν ὥστε πιστὰ εἶναι ἐοικὲ ἀκηκοὼς τὸ καινόν.) τῶν μὲν οὖν ἔξω τόδαν οἱ φαρμακοπῶλαι στακτοὶ οὗτοι.

Διοσκ. Περὶ ὑλικῆς Ἰατρικῆς Θ' ις' 3

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπόδειξις

Ἐλληνική

ἡ Εὔβοια συμφυὴς ἐστὶν ἤδη τοῖς ἄνω τόποις. Θεοφράστου. Περὶ φυτῶν ἱστορίας
ὡς ἐπὶ πᾶν Αἰγύπτιοι Ἄραβες Ἀρμένιοι ὅσοι Θ' Κ' 5
Μακεδόνες Σύροι Κίλικες Θρᾷκες δ' οὐκ ἔχουσιν
οὐδὲ Φρύγες ἐπὶ δὲ Ἕλληνες Θηβαῖοι ἔνιοι
περί τε γυμνάσια καὶ ὅλως Βοιωτοὶ Ἀθηναῖοι
δ' οὐ πάντων δὲ τῶν γραμμάτων ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν
βελτίω τε καὶ ἐν τοῖς χειμερινοῖς καὶ πρὸς βορρᾶν
καὶ χηρῶν δὲ ὧν καὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ τε ἐν ταῖς
Αἰγαῖς ἢ τε ἐν τῷ Τελέδρῳ γαστὶ χηρόξυρα γὰρ
τὰ δὲ Τελέδρια σύστιμα.

Πρ. 11/24 Δεκ. 1938

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Χλωρίς

ὅτι

χριθὴ δὲ καὶ ἡ χλόη ὅτι ἀναζηραίνει μᾶλλον τὴν γῆν Θεοφράστου Περὶ φυτῶν
φησὶ τὸ πάχος ἐμφαίνειν τῆς ἀρχῆς. τὸ δὲ μέγιστον αἴτιον Γ μη 4–5
εἶναι ἰσχνὴν ποιεῖ τὴν γῆν. ἢ καὶ τὸ ἀναφ-
αῖρεσθαι οὐκ ἀγαπᾷ διὰ τὸ αἱ ῥίζαι χαίρειν
καὶ αἱ θρῖπες οἱ λεγόμενοι καλάμῳ ἢ ἔρασμα καὶ
ὁ πόνος καὶ ἡ λύμη καὶ ἡ λιγνύς. πρὸς γὰρ
ταῦτα ἄλλους ποιεῖ τὸ ὑγρὸν καὶ τὰ ἐπιφυόμενα
καθαίρουσιν αἱ τροφαί. ἐλλιπὴς δὲ γῆς οὐδεὶς
δι' ἔλαττον ἄλλα πάντων μιγνύουσι πηρίζων ἀπο
πρὸς ἰσοκρασίας ὑδάτων καὶ βίας χειμῶνος καὶ
πνευμάτων. ὅποτε γὰρ ἀνῇ ἡ λαβὴ καὶ τὸ σῶμα
ἀνάγκη ἀνθεῖν ἐπὶ τὸ ἄνω. ἢ καὶ ἡ δόρυμα καθαί-
ρεσθαι φησὶν ἀρότρου. μᾶλλον δὲ καὶ ἡ Διονύσ-
ου χώρας ἢ ἀμπελίτιδα καὶ τὸν πλοῦ-
τον πῦρ καὶ καὶ ἐπὶ δένδρων ἐλέγετο. πολλαχοῦ
οὖσαι λεπταὶ καὶ φαῦλαι ἐλεύθερον γίνεται
διὰ τοῦτο ταῦτα μεῖζον καλοῦσι. ἐν δὲ ἀπὸ
ἐμπῖν ἢ ἀγαθὴ χώρα καὶ χειμῶνων δοῦλα
πολίτην ἀν ἢ ἐν ἐδοῦσι καὶ τὰ νόμα ἐμοιχίδα
πορφυρίων ποιοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ νομὸν καὶ ἐρυσφ-
ώδους δ' δὲ χειμὼν πιλύσας καὶ ἐμφανίσας τὰς
ῥίζας εὐμεγέθεις ἐς τὸ ἔαρ ποιεῖ τὸ μεγέθος
ὅλως δὲ καὶ ἐν χώραις ἂν ἐμφανίσεται
λαβὴ μανοῖ. διὰ ταῦτα δὲ ἐν αὐλῶν καὶ ἐν

Χλωρίς
Ἑλληνόπαις

ἴσαρ ποιεῖ τὰ αἰ αὐξήσεις ἴαχεῖαι γίνονται καὶ
ἐπήρεις καὶ ἐλλείψεις ἴσαι δοιῶν μηκαλάκ-
χων ἀνοδινόδαι ὧν ἐν ταῖς ἀλαπεναῖς ἄλλα
καὶ ἐραλεμῶν ἐς σφ καὶ ἀ ἐαρὶ Ἑλλὴς ποντ-
ἰσημεραὶ γὰρ ἅς ὁρμὴ χειμῶνας διὰ τὸν αἴρα
ομον καὶ τοὺς ἀέρας ἀνορκιοῦνθες ἀφεῖαι καὶ
καὶ αἰ ἐπιδρ καὶ αἱ ἐλλείψεις γίνονται τοῦδα
μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐπὶ χώραις διαφοραῖς ἀλλ-
περὶ δὲ τῶν ἄστρων ἐπὶ τῶν πνευμάτων ἐπιζή- 16' 11
σιμα, ὅταν ἀέρας οὖσης ἐλαφρᾶς καὶ μαφορᾶς
ἀνέμου δὲ ἐπὶ πλεῖα ἄλλα γραφῆναι μὴ μικ-
ρὰ, πεσόντα δ' ἐπὶ θεσμὸν ἀστὴρ δὲ ὁ ἀπὸ γῆς
ἐς ἐπὶ ὑγρᾶς ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἀφρ ἐπὶ γῆς κα
χνὴ εἶδαι ὃν ἐστοῦσα· ὁ ἀὴρ πρὸς πνεῦμ
ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἢ καὶ ἐπὶ τὸ ἀνεμοφόρα
καὶ πολὺ λόγαι ἢ ἐπιζήσι γίνεται. τὸ δὲ πνεῦ-
μα διὰ ἐστὶ μὲν ψυχρᾶς φύσεως ἐπὶ τὸ ἐπὶ
πὶρ ἐγχώρια ἀλλ' ἀν εἴη πνεῦμα ἀὴρ ἐν τῷ θέρμῃ καὶ
ἐν θερμῇ ἐστὶ δ' ἀλλοιοφόρους καὶ τοπικὸν ὧν
ἡ γωγὸς πνεῦμα ἀὴρ ἐν Εὐβοίᾳ δηλῖ δὲ καὶ
πηγοῦσις ὡς οὐκ αὐτὸν καὶ οὐκ ἐν σταθμῷ
ἐστὶν πνεῦμα ἀὴρ ὁ ἐπὶ πνεύματος, ἀλλ' ἢ ἐπιστροφὴ ῥοὴ
ῥοὴ ἐπὶ τὸν ἀέρα ἐπὶ πνοὴ· ἐπὶ γὰρ ἐπὶ ἀναπνοὴ
ἀέρος ἐστίν.

⟨Πρόσω Πυρὶ 10/23 Δεκ. 1938⟩

ὀρη
φυτα Χλωρίς
Μύρρινη
θέρμη

Θεοφράστου Περὶ φυτῶν Η' ε1_2
(ἐκδ. Τεύβνερ)

Cap. V. Ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἅψυλον ὑγρόμιξιν οὐδὲν γὰρ ὁ τὸ ὄξος λόγου λέγεται παρὰ τὰ ποιητὰ τῶν δένδρων. ἃ μὲν γὰρ μελίφυλλα ἐλαίᾳ χάνει καὶ ἴτεᾳ καὶ σαρ' ἡμῖν οἷον πίτυν ὄρος ἐλάᾳ πύξος διὸς βάλανος φιλύρα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τοιαῦτα σχιδὸν γὰρ οὐδὲν ἧττον παρὰ ταῦτα ὕειν ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑληράλων ἔνια ἃ τοῖς ψυχροῖς ὑπὸ τοῦτους καὶ δάφνη καὶ ἴριον ἀφίλλιον ἔτι δὲ τὰ φαρμακώδη ταῖς ῥίζαις καὶ τοῖς σπέρμασι οἷον ἑλλέβορος ἐλαφόριον σκαμμωνία σχιδὸν πάντα τὰ ῥιζοτομούμενα. τὰ μὲν χρὴ ἐν τῷ σκότῳ καὶ ψυχρῷ μᾶλλον γίνεται τὰ δὲ περὶ τὴν Ὄλυνθον καὶ τὸν παρνασσὸν καὶ τὸ πήλιον καὶ τὴν ὄσσαν καὶ τὸ πήλιον. καὶ ἐν τοῖς δὲ ἕλεσι φασὶ πλεῖστον πολλὰ δὲ καὶ ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ καὶ ἐν τῇ λακωνικῇ· φαρμακώδεις γὰρ καὶ αὗται. τῶν δὲ ὑγιῶν οὐδὲν ἐν ταύταις πλὴν ὅτι ἐν τῇ ὑπατυρίδι καὶ σπερ ἐν ἀτραρίαν· ταύτη γὰρ χροιὰ καὶ σολὸ διαφέρουσα τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐν τοῖς ἀλλοτροῖς καὶ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν ὅσῳ περ ἀντιμίμνα τὰ ὑγιῆ. ἔχουσι δὲ καὶ πυροειδῆ οἱ ἀλλοτροῖ μᾶλλον ὡς περ κρητῶν λυκία ῥόδος μᾶλλον δὲ καὶ τὰ θρᾴκια ὄρη καὶ τὰ φρύγια. ---

4 ποδὸς πτ[illegible] γίνονται ἡ μύρρινη ἡδομη καθ[illegible] ἐν τῷ ὄρομι· ---

Πρ. 8/84 Ενοι. 1888

Χωρίς

Ἔβραχὺς δ' ἐστὶ λόγος ὁ ἔχων καὶ ἄλλον
ἐπ' ναυσιπόμων ἢ λιγὺ θὴς μὲν γὰρ
Ἐρύθους δοῦπ' ἐλάσειε πρὸς Μακεδονίαν
καὶ ὅσα τῆς Θρᾴκης καὶ πρὸς Ἰλλυρίαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ